

sumentes quoniam sunt indivisibilia: negando si quatenus sunt
 divisibilia, deinde nego omnino. *De basiis antecedentibus* nego. Nam cum
 Jussio de p. 70. sect. 6. n. 8. si in via d. fia. alioq. participarent
 eam subd. *dicamentalis*, $\frac{1}{2}$ mat. d. *physica* ordinantur ad opposi-
 tionem & deservent ee. entia *dicamentalis*. Tunc distinguo. Non
 modo lineam d. *superficiem* ordinari ad oppositionem suam qd sunt in-
 divisibilia: nego. suam qd sunt *quantitates* seu *extensioes*, cum sub
 hoc consideratione prius agitur ee. *quantitates* permanentis spii, d. sunt
 entia *pleta*.

Inferet 1° lineam suam suam *figurem* in-
 ducere suam *extensionem* q. *longitudinem* & *superficiem* suam *figurem*
 includere suam *extensionem* q. *latitudinem* & *corpore* suam
 suam *figurem* includere suam *extensionem* h. d. *fundationem*.
 un. *sept* qd. nego. *linea* suam *figurem* facta includat in su-
ficie, nego. *superficiem* incorpore: ut h. *mat.* d. *gigni* p. *suppo-*
sitive ut ante *logr* *parit* de p. 70. sect. 6. n. 10. d. *ha-*
bitus d. *quantitate* q. 7. n. 135. q. *corpore* p. *superficiem* d.
lineam. & *superficiem* p. *lineam*. Nulla ex his tribus *spibus*
 suam qd. *indivisibilem* e. participat eam *quantitatem* sicut nec *punctum*
 qd. suam *dimensionem* *indivisibilem* e. in *dicamento* *quantitatis*
 sed *reductio* collocat.

Deducit 2° *linea* p. *pro* spii: *su-*
ficie & *pro* *corpore*. *corpore* *linea* d. *superficiem* sunt *pro* *corpore*: q.
 sunt *priora* *corpore*: *spii* sunt *priora* *toto*: q. *pro* *punctum* ee.

spēs gñitatis. Pro ista istam q^a in spēs obediunt, nō pōt
 dari una q^a sit prior gñitatis, q^a aliq^a nō particulabat eis q^a
 e^a gñes: q^a si linea, & superficies p^rsupōnerit corpore, nō pōnt ea
 eis spēs gñitatis.

Distinguendo autē iudicando si intelligat
 de linea, superficie, gñeris sunt indivisibiles, scilicet sunt p^r gñat^{is}
 & gñis unione, corpore: negando si intelligat de eib^{us} gñeris, de eis
 sibi^{us} sunt: scilicet nō sunt p^r corpore, q^a corpore sū suam gñam
 sū includit extensionem q^a ad p^rsentationem. In eib^{us} sū distinguo
 1^m sequens, & nego 2^m, q^a linea & superficies nō sunt gñitatis
 spēs, p^r indivisibiles, scilicet sūnt omnia in gñata, et gñat
 sunt divisibiles, & contra gñata. De p^rsentatione ultima ista sūnt
 autē d^o istam, q^a in spēs gñitatis nō dāt una p^rioralia

Inferre 2° nullum eū in iudicando q^a aliq^a
 autē sūnt d^o ista, scilicet dicitur q^a eis gñata & in gñata
 ut pōt in actūe q^a gñeris, e^a motus e^a in gñata gñeris
 nō e^a actus agentis, nō gñata ut dicitur hanc d^o ista
 7° 7. Istā d^o linea gñeris e^a indivisibilis dicitur in gñata
 dum d^o gñeris e^a longa & divisibilis eadē in gñata: idē d^o
 de superficie: imō d^o longior, q^a d^o e^a indivisibile in latitudine
 & longitudinem.

Caput 2^m

De motu sit spēs gñitatis & dicamentalis

tis agens nō ponit in pōcamento cum sit eorū pōcans. Et demum
 sic accepto pō his entitatibus assentit hōc qd sit qd agens
 pō accidentatis q^a illis sicut stimulis pō agens nō nō de natura
 accepto pō ipsa stimilitate. Suscipit igitur mater pō stimilitate ceteris
 cumq^{ue} entitatibus & actibus successibus pō qm stimilitatem contra successiva
 extendant pō ordinem ad pōcandum tempore successivi.

Notabitur nō distinguatur natura seu stimilitate
 tamen qm rei ab actioe & pōcōe dō aliter pō successiva acceptis
 sō tōm qm ratione pōcōe sicut stimilitate demum subceptionem pō pō
 successiva significatur sicut nō demum. Et pōcōe sicut dōcō
 aliam pōcōtatem distinguatur pō modatō actibus. Et stimilitate mater
 qm mater singulis nō distinguatur qm rei ab actioe qm pōcōe
 ubi pōcōe sicut: sō talis actio est modatō distinguatur ab
 qm ut ubi qm illa actioem terminat: qm illa stimilitate sicut
 ad actō ab singulis distinguatur: sicut qm pōcōe qm actioem successiva
 na: qm nō sicut mater negant pōcōtatem sicut qm pōcōe qm
 tate pōcōtatem.

Opponebat qm stimilitate una qm sicut pōcōe
 sup. 40. sicut et Rubens in Logica cap. dignitate q. 7. nō 233.
 29. pōcōe q. 4. dōcōe qm sicut pōcōe qm sicut pōcōe qm sicut
 seu stimilitate tōm cōcōe tōm quem pōcōe qm sicut pōcōe qm sicut
 agens nō est qm pōcōe qm sicut pōcōe qm sicut pōcōe qm sicut
 dōcōe est stimilitate successiva, aut nōcōe sicut hōcōe sicut stimilitate
 existens, nec altera pōcōe in instanti: aut nōcōe agentis sicut.

De passioni antecedenti negabilis
 alterationem, latitudinem, accretionem acceptas, & motibus in istis
 & accretionem inam hie pariter & alterationem, latitudinem & accretionem acceptas
 & actibus, sunt & accretionem hie sunt istius, sicut de ipso act.
 ipse & istius denominantur, motu seu accretione. Est a. in
 physico, & de motu in istis, q. de accretione in unum durante
 unum, unum sicut durat, esset durat et q. de durat accret.
 actibus & durat: sic motu esset & istius, et q. de durat accret.
 sunt unum & accretionem & istius & motu: q. de istius accret.
 motu, & accretionem accretionem istius, & sic durat, sicut q. de in istis.
 tantu, sicut unum istius, seu motu.

Capitulum 3^m

Tempus sit species predicamentalis quantitati.

Probandum 1° q. de tempore imaginario, seu durabili ex-
 trinsicco. I. de tempore motu, si motu, q. de tempore reale, intrin-
 sicco q. de tempore motu, si motu, extrinsicco in motu, reliquo.
 Probandum 2° q. de tempore intrinsecis cuiuscumque motu
 I. de durate istius motu, intrinsecis, q. de tempore si accretionem istius q.
 dicendum q. de durate.

Q. 9. igitur est tempus sit species quantitati.

accipiendo tempus q. tempore reale intrinsecis, sicut est q. dam istius, seu

Distinguendo tamen de unitate
 possibilium temporis: negando de unitate positiva facti, ut ut ipsa unitas
 tamen nunc denominans rem stivam seu successivam. Deinde secundo tamen. Distingue
 tunc sequens modo de unitate unitatis temporis facti accepti: negando de unitate
 facti temporis seu stivitate.

Explicatio distinctio 2^a arg^m. Tempus facti
 non existit in quibuslibet stivitate partium; sed in stivitate denotante successi-
 onem actualem, seu negationem simultatis partium atque adeo hinc corres-
 pondentiam actualem ad tempus imaginarium. Sicut duratio cuiuscunque rei
 non existit facti in quocunque instanti rei, sed in acta permanente, denotante
 ante durationem substantivam sensibilem. Et sicut stivitas facti sumpta
 non existit in quibuslibet albedinis mater sumpta, sed in albedinis denotante aliam
 albedinem actu existentem.

Igitur sicut Deus de se absolute potest
 provenire totam unitatem mater albedinis et stivitudinis in se datur
 alia albedo existens: non potest tamen illam stivitudinem provenire in sum
 facti quod non denominabitur stivitas sine alia albedinis existente, in denotante
 • sic 2^a Deus potest provenire unitatem mater stivitudinis seu temporis
 facti mater, quod ista stivitas denotat successivam, seu negationem simulta-
 tatis; tamen in eo cuncta non denominabitur talis est stivitas ad stivitatem seu
 atempore, quod est spiritus inhabitans successivam, quod hoc stivitas, seu id tempus
 ut tribuat suam factam denominationem, debet denotare illam partem suc-
 cessionem et illam negationem simultatis, quod negatio ex supra dicitur potest et provenire
 cuncta, non datur.

Galilei hinc dicit non esse eam modo philosophi
 addunt quod ad hoc dignitate successiva, et permanente. 2^a quod habitus et mater
 facti existit actu in extensione aptitudinali et ordinem ad habitum permanentem.

un^o h^o actu n^o correspondent ad p^o sp^oij, nec illi actu accipiet, ad huc
 h^o suam fertilitatem d^o illum tribuit sub^o qm^o afficit, q^o talis p^oti =
 tas actu respicit h^o p^o aliq^o esse distinctu^o nempe p^o ubi viciniorum
 q^o p^oat p^ore, q^o distinctu^o eius est: at p^ohibet successiva factu^o s^o =
 est in extensione seu itin^oas^o actuali partium p^o ordinem ad sp^oiu^o suu^o =
 suum q^o accipiat n^o p^o aliq^o esse distinctu^o, sed p^o se ipsam, un^o si actu
 n^o h^o p^o correspondentes hui^o sp^oio n^o p^oat diei actu h^o suam et =
 scilicet factu^o, nec reducere denominationem itin^ois, sub^o q^o afficit.

Ratio determinis e, q^o p^ohibet p^o motus d^ois
 ab^o l^ota d^o distinctu^o reatu^o sub^o q^o denominat, ac p^o nec d^o factu^o, nec de
 motu involuit aliq^o correlationem aliu^o ext^oisic^o: at p^ohibet successiva
 n^o distinguit^o sub^o q^o denominat^o p^o motu itin^ois d^o in d^o factu^o
 illam distincti^o, q^o denotat^o successione^o q^o e^o illi ext^oisic^o, at actio si =
 ext^oisic^o includit factu^o illam successione^o, q^o sciant^o aliam ext^oisic^o =
 non sibi ext^oisic^o.

Colligit 2°. n^o e^o q^o ext^oisio temp^ois act^ois =
 n^oisic^o, seu q^o ipsum temp^ois ext^oisic^o sit q^o d^oisic^o q^o ei ab ext^oisic^o
 motu, seu a motu factu^o temp^ois .i. a p^ontate: at ext^oisio temp^ois
 intrin^oisic^o accepta p^o itin^oas^o durat^o ipsius motu^o n^o distinguit^o q^o ei
 rei q^o ipse motu^o durat^o. Un^o h^o dari p^oat longa temp^ois ext^oisic^o =
 a ext^oisio cum brevi ext^oisic^o motu, ut ill^o d^oisic^o in euentu^o q^o
 mobile unum p^o sex horis significet unam diem: d^o contra stare
 p^oat brevissima temp^ois ext^oisic^o ext^oisio, cum longa motu^o ext^oisic^o =
 ion^o, ut ill^o in euentu^o q^o idem mobile p^o unam horam caret diem
 p^ocurreret: h^o longa temp^ois intrin^oisic^o, seu longa itin^oas^o dura =

rationis motus stare neque cum brevi natura: nec uice uersa q^a stinuit
 ita. Duratius motus et stinuitus ipsius motus sunt idem apud eum
 agens n^o potest una esse longa et altera breuis: an motus uelox q^a
 ostendit breue tempus extremum: tardus q^a longum.

Galileo 3. Dasi alijm q^antitatem spatium,
 quantum modato distinguat a subiecta nampe tempus illud seu stinuit
 tas illa duratius illius actionis quae singulari q^antitate q^a istud tem-
 pus n^o distinguat nisi uirtute ab illa actione seu natura: cum igitur mo-
 tus n^o distinguat nisi modato ab angulo plane seget, nec ipsam sti-
 nitatem duratius se distinguat ab angulo plurimum modato et u^o
 ad hoc ut sit q^antitas et sp^atialis debet h^ore p^ari; et q^antitas agens
 non nisi sp^atialis dicendum erit in hoc tractu ad p^adicamentum de libi

Ita genus suum son^o q^antitatis: in serie q^anti-
 tatis, et q^antitas stinuita: deinde im^o in q^antitatem p^amanentem,
 successiuam: p^amanens distribuitur in lineam superficiem et corpus: succe-
 ssiva in naturam et tempus: motus in sp^atium et corporealem: tempus in
 sp^atium et corporealem.

Q^o 3^a

De impenetrabilitate et penetrabilitate q^antitatis.

Caput 1°

Dasi quae penetratio naturae.

Penetratio in duo corpora quanta tunc dabitur in utroque penetratio
 in eod. lo. q. igitur in hoc cap. e. d. id natu fieri potest. Et
 neg. Ita coetero aq. ut videtur e. aquo Conimb. 7. phisic. 5. q. 7. art.
 1. Rursus ibidem temp. dena. li. q. 5. no. 65. Et pbr breviter q.
 in penetratio ut e. in ipso apud aq. e. penetratio corporis penetratio:
 de multa res pot. natu potest. nam penetratio: q. nec corpus quantum
 impenetrabilem.

In penetratio p. pugnabit. Duo penetratio successiva
 sive illi duo motu penetratio in eod. spatio successiva: q. duo
 penetratio permanentes illi duo corpora in eod. spatio penetratio permanentes
 ut. aq. in. In. penetratio natu. In. q. penetratio duo equi no.
 uter se in eod. loca: q. tunc dabitur duo motu in eod. spatio
 successiva.

Respondet ad hoc arg. q. motu loquitur
 penetratio negatio dicens an si penetratio de spatio successiva, sed de temp.
 ore extrinseco i. motu: sive si intelligatur de tempore intrinseco si
 in accepto q. dicitur sive q. penetratio successiva q. dicitur motu hinc
 sive tempore intrinseco: nego. i. sive q. dicitur q. dicitur q. penetratio
 penetratio repugnant penetratio in eod. loca: un. sicut penetratio
 penetratio permanentes penetratio in eod. lo. In spatio extrinseco successiva
 ut. nec ex eo dicitur penetratio sive duo penetratio successiva penetratio
 e. sive in eod. spatio successiva q. sive penetratio penetratio. q.
 sicut coexistentia q. penetratio penetratio in penetratio permanentes de-
 bet e. simultanea: ita coexistentia q. penetratio penetratio in penetratio
 penetratio successiva debet e. successiva: un. sicut duo penetratio perman-

gelicis: nec n. uis angelica contingit pot' effici penetratim, sicut
 nec inducere uacuum & deidere minimam ignem possita in uacuo
 1^a in bilibus his casibus dab' in re resistentia infinita synchathegore =
 natura, q' qm' dici regt a uirtute nat' qm' uirtus maxima

Q^o e' de uirtute dari queat? Pl

af^e p^o e' act' deia uirtute duo corpore qm' uirtutia ei in ead' lo
 penetrata d' circumscriptione posita. Ita fere ai Pl D. DD. cum
 Jure J. h. quem sequitur Conimb. 7. physicon' s. g. 4. act. 2. ubi
 nos et in nostra anacrophalosi. Juuicis 2. tome 3° p^o desp. 46.
 sect. 1. d. 3. tome 3° p^o desp. 46. sect. 5. - Balarminus 3. de Eu-
 lenistia 6. - Valeria 3. p^o desp. 2. g. 2. punto 1°. - Desp. 6.
 g. 3. punto 1°. - Enriquez lib. 6. cap. 27. - De fine h^o cap. 27.
 no 3. - Salas tra. 2. desp. 17. sect. 19. no 16. - Rubius 7. physi-
 con' tra. deia ei g. 8. no 61. - Vasquez 13. p^o desp. 126. Jure.
 ad desp. 17. physicon' sect. 5. no 72. - Fator J. J. J. 3. tome lib.
 5. g. 6. act. 3.

Q^o p^o e' hae uia q' proximis in nostra

anacrophalosi physiconum lib. 7. cap. 5. g. 7. 1° g^o n' implicat 2° g^o
 Deus pot' parere in ead' subto duo ista uia utroq' 3° g^o pot' po-
 rare. Item corpus in uibus h^o g^o d' duo corpore in ead' lo. - Hor'
 et' ex multij fini mysterij ut ex naturate Christi ex Beata uirgine
 ex resurrectione ex lapso, ex ascensione a colas. - Cuius temp'
 huiusmodi uirtutis d' h^o firmati, g^o n' magis uirtut' qm' uirtut'

presenti. eī actu divisibilem, mensurabilem, representabilem
 qm eī actu impenetrabilem: sed ille actus p̄p̄ietate a q̄ntitate q̄o ad hunc
 divinitas auferendi, ut pat̄ in q̄ntitate Christi D. in Eucharistia
 pat̄ ibi eī n̄ pat̄ actu divisi: nec mensurari, nec representari
 q̄o eī actu impenetrabilem pat̄it et divinitas auferri a q̄ntitate q̄o
 ad actum.

Quæstio vii. docet Durando in 7. dist. 1.
 in dist. 94. q. 6. q̄ necesse fuit Patrum ibidem q. 3. q̄ hæc
 agones l. p̄ q̄ntitativis successivis. Q̄ temporis nec divinitas eī po-
 unt in eod̄ spatio: s̄ in eod̄ instanti. q̄. Dux q̄ntitate, Dux q̄
 q̄ntitate / p̄nante, nec divinitas ut in eod̄ spatio eī p̄nante. q̄o
 item q̄ n̄ negi eī de r̄e q̄ntitate successivis eī actualis exten-
 sionem in ordine ad spatium successivum. s̄ tempus, qm ut de r̄e q̄ntita-
 tis p̄nantis eī actualis extensionem in ordine ad spatium p̄nantis
 s̄. Dux om̄ḡ explet de r̄e extensionem: q̄. si illa extensio actualis
 eī negi auferri a q̄ntitate successiva, nec ista extensio actualis aufer-
 ri pat̄it a q̄ntitate p̄nante, æquū nunq̄m hæc et divinitas
 pat̄it eī penetrata.

Sic ille ante regardo ostiā ad illud
 p̄locū nego aī: un̄ et nego ostiā. Dux eī q̄ a q̄ p̄ prefatu
 tale nec divinitas pat̄ fieri n̄ tale; cum igitur q̄ntitas successiva
 p̄ se facta s̄. q̄ suam distinctam denotantem actu successivum
 sit actu extensa p̄ ordinem ad spatium successivum d̄ divisibile (n̄
 n̄ apparet aliq̄ distinctio p̄ q̄ actu edati extensa) impossibile
 eī q̄ n̄ sit actu extensa in ordine ad tale spatium, æquū implicat